

Смълчани
да се взираме

въвъ чуднитѣ лица на хората,
да тръпнемъ предъ дѣлата имъ
и думитѣ имъ непознати
безъ речникъ да разбираме.

И видѣли
децата въ Нюрнбергъ —
омаяни
предъ кукли и палячовци —
да спомнимъ за окаянитѣ
плачове

на другитѣ деца,
въвъ този мигъ прошъпващи :

О, майко,
погледни —
той иде ли
или
е вече
смъртно
вледененъ
въ далечнитѣ
пустинни пѣсъци
на Огаденъ ?